

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **M. B.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 4. 2016, č. j. 41 A 117/2014 – 23,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 25. 4. 2016, č. j. 41 A 117/2014 – 23, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Dosavadní průběh řízení

[1] Městský úřad Vyškov, odbor dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 28. 4. 2014, č. j. MV 41192/2013 OD/10 Zi, shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, a to pro porušení § 4 písm. c) tohoto zákona, kterého se dopustil tím, že dne 8. 8. 2013 v době kolem 08:51 hod na pozemní komunikaci II/430 (v blízkosti výjezdu z dálnice D1), ve směru jízdy na Vyškov, při řízení osobního motorového vozidla tov. zn. Seat Leon, registrační značky X, se neřídil svislou dopravní značkou B 21a „Zákaz předjíždění“ a vodorovnou dopravní značkou V 1a „Podélná čára souvislá.“

[2] Žalovaný rozhodnutím ze dne 21. 8. 2014, č. j. JMK 96177/2014, zamítl odvolání žalobce pro opožděnost. Žalovaný shledal, že rozhodnutí orgánu I. stupně bylo žalobci oznámeno dne 6. 5. 2014, tudíž poslední den lhůty pro podání odvolání byl den 21. 5. 2014. Žalobce však tuto lhůtu nedodržel a své odvolání doručil správnímu orgánu I. stupně prostřednictvím elektronické podatelny až dne 24. 5. 2014.

[3] V žalobě podané ke Krajskému soudu v Brně žalobce namítal, že odvolání bylo podáno již dne 21. 5. 2014 ve 23:12 hodin prostřednictvím elektronické komunikace na e-mail posta@meuvyskov.cz bez zaručeného elektronického podpisu. Podání ze dne 24. 5. 2014 představovalo pouze potvrzení podání ze dne 21. 5. 2014 dle § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Podatelna správního orgánu odmítla zprávu dne 21. 5. 2014 přijmout a dále zpracovat, neboť zařadila server centrum.cz na tzv. blacklist a neumožnila přijetí žádného e-mailu odeslaného z tohoto serveru. Fakt, že server správního orgánu odmítl e-mail přijmout, znamená, že se mu tento stal dostupným, čímž byl zároveň doručen. Jako důkaz žalobce přiložil tzv. printscreeny (otisky obrazovky) zachycující e-mailové zprávy, které měly doložit údajné odeslání a nepřijetí odvolání dne 21. 5. 2014.

[4] Krajský soud žalobu zamítl. Shledal, že podání ze dne 21. 5. 2014 nebylo učiněno zákonnou formou podle § 37 odst. 4 správního řádu. Žalobce přitom nebyl schopný věrohodně prokázat ani odeslání ani doručení zprávy žalovanému. Žalobce k žalobě připojil pouze printscreen e-mailu s datem odeslání dne 21. 5. 2014 a potvrzení o neodeslání tohoto e-mailu. V elektronické podatelně správního orgánu I. stupně však nebylo podání ze dne 21. 5. 2014 dohledáno, jak vyplývá ze stanoviska vedoucího oddělení informatiky tohoto správního orgánu. Podání ze dne 21. 5. 2014 tedy nelze považovat za doručené. Bylo-li jediné odvolání elektronicky podepsané zmocněncem stěžovatele doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 24. 5. 2014, bylo doručeno opožděně.

II.

Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[5] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Stěžovatel namítá, že krajský soud přihlížel v napadeném rozsudku k listinám, které nebyly součástí správního spisu, aniž by je při jednání provedl jako důkaz. Konkrétně se jedná o vyjádření vedoucího oddělení informatiky správního orgánu I. stupně. Pokud chtěl krajský soud v rozsudku z tohoto vyjádření vycházet, měl je provést při jednání. Důkazní návrhy žalobce oproti tomu krajský soud bez odůvodnění neprovedl. Pouze v obecné rovině konstatoval, že výtisk odchozího e-mailu zpravidla není dostatečný k prokázání učinění podání. Již však neuvedl, proč neprovedl listinu, na které je obsažena reakce elektronické podatelny správního orgánu na předmětný e-mail.

[6] Stěžovatel uznává, že je plně na podatelě, aby prokázal, že podání učinil, tj. že e-mail, který odeslal, se dostal do dispozice úřadu, který byl jeho adresátem. Stěžovatel zde tvrdí, že moment doručení je okamžik, kdy se e-mail stane dostupným elektronické podatelně úřadu, tj. moment, kdy se dostane do dispozice úřadu. V okamžiku, kdy se e-mail dostane do sféry adresáta, a jedostupný jeho podatelně, již odesílatel nemůže nijak ovlivnit další osud podání. Stěžovatel zde odkazuje na e-mail obsahující chybovou zprávu o důvodech nedoručení jeho podání ze dne 21. 5. 2014, kterou měl poskytnout krajskému soudu na disku CD. Podle stěžovatele z této zprávy vyplývá, že žalovaný předmětného dne zablokoval příchozí zprávy ze všech e-mailových schránek zřízených na serveru centrum.cz. Jelikož podání nebylo doručeno proto, že žalovaný měl aktivovaný antispamový filtr, nemůže být nedoručení podání dáвано k tíži žalobce, což vyslovil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 12. 2015, č. j. 9 As 223/2015 – 35.

[7] Z uvedených důvodů stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

[8] Žalovaný ve svém vyjádření navrhuje kasační stížnost zamítnout. Žalovaný je toho názoru, že jak jeho rozhodnutí, tak rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla vydána v souladu

pokračování

se zákonem. Rovněž rozsudek krajského soudu považuje žalovaný za správný, a kasační stížnost je proto nedůvodná.

III. Posouzení kasační stížnosti

[9] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů.

[10] Kasační stížnost je důvodná.

[11] Nejvyšší správní soud musel přisvědčit námitce stěžovatele, podle níž krajský soud vycházel v napadeném rozsudku z důkazů, které však nebyly provedeny při jednání.

[12] Podle § 77 odst. 1 s. ř. s. dokazování provádí soud při jednání. Jak vyplývá například z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 3 Azs 103/2005 – 76, č. 687/2005 Sb. NSS, *„jestliže krajský soud provádí dokazování (§ 77 odst. 1 s. ř. s.), je povinen nařídit jednání, a to i tehdy, pokud účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím o věci samé bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Provedl-li krajský soud dokazování...“*, byť pouze listinnými důkazy, *„...bez nařízení jednání, trpí jeho rozhodnutí jinou vadou řízení před soudem, jež mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí, a je [to] důvodem pro zrušení tohoto rozhodnutí podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.“*. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k tomu v usnesení ze dne 16. 2. 2016, č. j. 7 As 93/2014 - 48, č. 3380/2016 Sb. NSS doplnil: *„Případný požadavek na provedení důkazů není ani v podmínkách tzv. plné soudní jurisdikce ‘automatickým’ nárokem na jakousi revizi předešlého správního řízení, protože soudní řízení není jeho pokračováním, nýbrž samostatným a nezávislým přezkumem. Úvahu o (ne)provedení důkazů tedy soud činí samostatně a nezávisle na otázce, zda bude rozhodovat s jednáním ve věci samé či bez jeho konání. Pochopitelně, dojde-li k závěru o nutnosti provádět dokazování, jednání ve věci nařídit musí, bez ohledu na případný postoj účastníků řízení, protože důkazy se provádějí při jednání“*. Taková nutnost provádět dokazování je dána i tehdy, pokud krajský soud opře své závěry o důkazy předložené některým z účastníků, které nejsou součástí správních spisů.

[13] V posuzovaném případě účastníci řízení krajskému soudu navrhli provedení důkazů, které nebyly součástí správního spisu. V případě stěžovatele se jednalo o printscreeny podání učiněných zmocněncem stěžovatele prostřednictvím e-mailu k prokázání odeslání odvolání dne 21. 5. 2014 a jeho nedoručení. Žalovaný pak v příloze vyjádření k žalobě krajskému soudu předložil stanovisko Městského úřadu Vyškov ze dne 19. 12. 2014, jehož obsahem je vyjádření vedoucího oddělení informatiky Městského úřadu Vyškov, podle něhož je nemožné, aby poštovní server samovolně odmítl přijmout nějaký e-mail.

[14] Výzvou ze dne 20. 2. 2015, č. j. 41 A 117/2014 – 21, krajský soud účastníky řízení vyzval k vyjádření, zda souhlasí s rozhodnutím věci samé bez jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., přičemž zároveň účastníky poučil, že nevyjádří-li do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas, má se za to, že souhlas je udělen. Účastníci se na výzvu ve lhůtě dvou týdnů nevyjádřili. Krajský soud proto věc rozhodl bez nařízení jednání.

[15] Krajský soud v napadeném rozsudku následně shledal, že: *„[ž]alobce ke žalobě připojil pouze printscreen e-mailu s datem odeslání 21. 5. 2014, k němuž zároveň doložil potvrzení o neodeslání tohoto e-mailu.“*

V elektronické podatelně správního orgánu I. stupně, jak vyplývá ze stanoviska vedoucího oddělení informatiky, nebylo podání ze dne 21. 5. 2014 dohledáno. Dané podání tedy nelze považovat za doručené správnímu orgánu. Žalobce své tvrzení ohledně jeho doručení relevantně neprokázal.“ Z citované pasáže je zřejmé, že krajský soud opřel svůj závěr o nedůvodnosti žaloby o stanovisko Městského úřadu Vyškov ze dne 19. 12. 2014, tj. listinný důkaz, který nebyl součástí správního spisu a nebyl v řízení proveden v souladu s § 77 odst. 1 s. ř. s. Krajský soud tak své rozhodnutí zatížil jinou vadou řízení před soudem, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., a je důvodem zrušení napadeného rozsudku.

[16] Nedůvodná je však v této souvislosti námitka, podle níž krajský soud bez odůvodnění neprovedl důkaz, z něhož má dle stěžovatele vyplývat reakce elektronické podatelny správního orgánu na e-mail odeslaný zmocněncem stěžovatele dne 21. 5. 2014. Krajský soud v rozsudku vyložil, proč nepovažuje za relevantní printscreen odchozího e-mailu ze dne 21. 5. 2014 a potvrzení o nedoručení e-mailu z téhož dne. Reakce elektronické podatelny správního orgánu, na kterou odkazuje stěžovatel také v kasační stížnosti (zjevně odlišná od potvrzení provozovatele serveru centrum.cz o neodeslání e-mailu ze dne 21. 5. 2014), však není součástí spisu krajského soudu, není uvedena v seznamu příloh v záznamu o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu krajského soudu na č. l. 1, ani není uvedena v seznamu příloh v textu samotné žaloby. V žalobě není uvedeno, že by stěžovatel takový důkaz navrhol. Pokud stěžovatel v kasační stížnosti tvrdí, že tento důkaz předložil krajskému soudu v elektronické verzi (msg formát), nemá toto tvrzení žádnou oporu v obsahu soudního spisu a ani v řízení o kasační stížnosti stěžovatel toto tvrzení nijak nedoložil. Tento důkaz tedy nebyl krajskému soudu navržen.

[17] Jelikož rozsudek krajského soudu je zatížen vadou ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., Nejvyšší správní soud se nezabýval námitkou stěžovatele týkající se podstaty věci, tj. účinnosti odvolání stěžovatele odeslaného dne 21. 5. 2014.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[18] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení, ve kterém bude krajský soud vázán vysloveným právním názorem podle § 110 odst. 4 s. ř. s.

[19] V novém rozhodnutí ve věci krajský soud podle § 110 odst. 3 s. ř. s. rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2016

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu